

Γάμος αλά... (παραδοσιακά) Ελληνικά

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΣΑΒΒΑΣ ΛΙΜΝΑΤΙΤΗΣ

Η παράδοση είχε την τιμητική της αφού όλα έγιναν όπως παλιά: από τις σχεδόν μιας εβδομάδας προετοιμασίες φαγητών για το γαμήλιο τσιμπούσι αλλά και το απαραίτητο καθάρισμα των σπιτιών, τις παραδοσιακές στολές με τις οποίες γαμπρός, νύφη, κουμπάροι και λοιποί παράγαμπροι και επίσημοι καλεσμένοι ντύθηκαν για να εορτάσουν την πρώτη μέρα της καινούριας ζωής δυο δικών μας παιδιών δεύτερης γενιάς, οι χοροί που προηγήθηκαν αλλά και ακολούθησαν, και γενικά ότι παραπέμπει στην ξεχασμένη στο χρονοντούλαπο Ελλάδα του χθες.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Μιλώντας στον «Κόσμο» στα πλαίσια του αφιέρωματος που έγινε στην σχολιά παραδοσιακού Ελληνικού χορού «Ο Θρασύβουλος» - της οποίας πέραν από ιδρυτής είναι και ο Ιθύνων τους και αρχιδιδάσκαλος- ο Βασίλης Αλγιάνης ανάμεσα στα πολλά μίλησε και για την πρόθεση του ίδιου και της - τότε αρραβωνιαστικής του και νυν συμβίας του- Ρίτας Γαϊδανίδη, να έλθουν εις σάρκα μια, ακολουθώντας όχι την... πεπαιωμένη της εποχής, αλλά με τρόπο που θα αναδείκνυε με τον πλέον αναμφισβήτητο τρόπο την αφοσίωση του ζεύγους

σε κάθε τι παραδοσιακό ελληνικό. Τουτέστιν γάμος στην γενέτειρα των προγόνων τους με κάθε λεπτομέρεια προσεκτικά οργανωμένη προκειμένου να παραπέμπει στις εποχές εκείνες που τα αγόρια φορούσαν φουστάνελες και τα κορίτσια δεν σπίκωναν τα μάτια από τη γη, πόσο δε να στρέψουν το βλέμμα σε αρσενικό μη συγγενικό.

Όπερ και γένοιτο. Την ώρα που η εφημερίδα με το δημοσίευμα-αφιέρωμα στις ικανότητες τους ως χοροδιδάσκαλοι μόλις είχε προλάβει να βγει από το πιεστήριο, οι δυο νεαροί συμπαρόικοι πήραν τον δρόμο για την μακρινή πατρίδα και πιο συγκεκριμένα την πανέμορφη Κόνιτσα.

Οι προετοιμασίες ξεκίνησαν πολύ πριν την επίσημη τελετή, όπως ακριβώς απαιτεί η παράδοση της περιοχής, αρχής γενομένης από τον απαραίτητο καθάρισμο των σπιτιών από τους «βλάμπδες». Οι επόμενες μέρες ήταν και αυτές αφιερωμένες στη παράδοση με το στόλισμα του κρεβατιού, την παρουσία των προικιών της νύφης, το ψήσιμο της παραδοσιακής κουλούρας και το ρίξιμο του από το μπαλκόνι του νέου σπιτιού του ζεύγους, το οποίο -πάντα σύμφωνα με την παράδοση - εμπήπει στις υποχρεώσεις του πατέρα της νύφης.

Το Σάββατο του γάμου ξεκίνησε με το καθιερωμένο ξύρισμα του γαμπρού και το ντύσιμο

της νύφης, αμφότερα συνοδευόμενα με την απαραίτητη - και καθιερωμένη- μουσική υπόκρουση. Παράλληλα - και ενώ οι περισσότερες γυναίκες της περιοχής βοήθησαν στην δημιουργία του γαμήλιου γεύματος- τηρήθηκε και το έθιμο της παράδοσης των παπουτσιών της νύφης, σύμφωνα με το οποίο μια βλάμπισσα τα παραδίδει στην νύφη και στην συνέχεια ξεκινάει η «δωροδοκία» προκειμένου να δειχτεί η τελευταία να τα φορέσει. Αμέσως μετά η νύφη ζήτησε από τις ανύπαντρες παρευρισκόμενες γυναίκες να γράψουν τα ονόματα τους στις σόλες των παπουτσιών, έτσι ώστε μετά το πέρας της γαμήλιας τελετής και γλεντιού οι τυχερές εκείνες κοπελιές τα ονόματα των οποίων έχουν σβηστεί να γνωρίζουν πως σύντομα θα φτάσει η μέρα που και οι ίδιες θα ανέβουν τα σκαλιά της εκκλησίας και θα παντρευτούν τον καλό τους.

Η γαμήλια τελετή έγινε στην εκκλησία του Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης και όπως είναι εύκολο κατανοητό, τόσο ο γαμπρός και η νύφη, όσο και οι δυο κουμπάρες - Αντζελα Μωραϊτή και Ματίνα Λιβάνος - και λοιποί επίσημοι προσκεκλημένοι έφτασαν στην εκκλησία ντυμένοι με τις παραδοσιακές στολές τους, κάτω από ήχους ντουφεκιών.

Αμέσως μετά το Θείο Μυστήριο, οι εορτασμοί ξεκίνησαν με τρεις παραδοσιακούς χορούς,

αρχής γενομένης από τον «χορό της νύφης» με προέλευση τα Κόνιτσα κατά την διάρκεια του οποίου η νύφη κάνει τρεις υποκλίσεις πριν ξεκινήσει την δική της παραλλαγή του χορού. Ακολούθησε ο τοάμικος «χορός του γαμπρού» και τέλος ο «χορός των κοναλιών (κουτάλια)», ο οποίος είχε ιδιαίτερη σημασία για τη κα Ρίτα Αλαγιάννη. Ο χορός αυτός έχει τις ρίζες του στην Καππαδοκία - τόπος προέλευσης της οικογένειας της νύφης από την μεριά του πατέρα της - και θέλει την νεόνυμφη να χορεύει με τον παππού της. Δυστυχώς ο παππούς της συγκεκριμένης νεόνυμφης αποβίωσε μόλις πέρσι στα 90 χρόνια του, και όπως είναι εύκολο κατανοητό η αμύσηφαιρα στην συγκεκριμένη χρονική περίοδο ήταν ιδιαίτερα τεταμένη.

Η φωτογράφιση των νεόνυμφων έγινε με φόντα τα νερά του ποταμού Αωού στο Βοϊδομάτι, ενώ το γλέντι που στήθηκε σε παραπλήσιο εστιατόριο διήρκεσε μέχρι τις πρωινές ώρες με πάνω από 400 καλεσμένους. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε 80χρονος κάτοικος της περιοχής, ο τελευταίος παραδοσιακός γάμος που έγινε στην περιοχή έλαβε χώρα πολύ πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Εμείς απλά να ευχιστούμε στους νεαρούς συμπαρόικους βίον ανθόσπαρτον και... πολλούς απογόνους!